

delig Del af Befolkningen dérude en meget bekvem Erstatning. Det maa navnlig ikke glemmes, at fra Frederiksberg Station har der hidtil ikke været nogen Persontrafik Nord efter; altsaa det, der fra Befolkningens Side især kunde være Grund til at ønske: let Adgang til Nord- og Kystbanen, er ikke et Gode, der allerede nu besiddes, og som kommer til at bortfalde. Det er kun Trafikken Vest efter, altsaa væsentlig Fjerntrafikken, med Hensyn til hvilken en Del af Frederiksbergs Beboere ville blive noget ugunstigere stillede end nu. Og særlig for disse Rejseres Vedkommende forekommer det mig, at det, om man har at begive sig til en Station, der er lidt nærmere eller lidt fjernere, bliver af forholdsvis mindre Betydning. Dernæst er det udtrykkelig forudsat, at Nedlæggelsen af de nuværende Personstationer ikke skal være til Hinder for, at der vedblivende i saa stort Omfang, som for Driften maa anses for hensigtsmæssigt og fordelagtigt, kan finde Personbefordring Sted ad Forstadslinien. Det siger sig selv, at en saadan Trafik ikke kan blive af det Omfang, den har nu. Thi en af de største Ulemper, hvorover der klages fra Forstæderne og navnlig fra Frederiksberg, er Generne ved de mange Tog, som nu køre over stærkt befærdede Veje i Niveau. For at tilfredsstille Ønskerne, vil det dog heller ikke være nødvendigt at føre et saa stort Antal Tog igennem, som nu løbe der, og paa Helligdage, da Færdselen, Arbejdskørselen er mindre, vil man vel nok uden Gene kunne lade flere Tog afgaa. Jeg haaber saaledes, at det vil kunne lykkes at afvæbne en stor Del af de Klager, som mulig ville fremkomme. Skulde det imidlertid, naar Anlægget er færdigt, vise sig særdeles paa-trængende at foretage den Foranstaltning, som var et Led af den tidligere Plan, nemlig at løfte Forstadslinien ud af Niveau og samtidig anlægge en ny Linie for Godstrafikken længere ude imod Vest, bliver det en Sag, over for hvilken vi staa frit. Den maa til den Tid overvejes for sig selv, og jeg skal for mit Vedkommende ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg gaar ud fra, at i saa Tilfælde maa der ydes rundelige Bidrag fra Frederiksbergs og Københavns Kommuner for at gennemføre disse Foranstaltninger, som i væsentlig Grad maa antages at ville være til Bekvemmelighed for disse Kommuners Beboere. Men jeg er overtydet om, at det vil vare mange Aar, inden der kan siges at foreligge en Nødvendighed for noget

saadant. Jeg haaber, at den Plan, der nu foreligger, maaske inden for en hel Menneskealder vil vise sig tilstrækkelig. Det er ogsaa ud fra denne Forudsætning, at vi fra alle Sider ere enige om at gennemføre denne Ordning, idet vi gaa ud fra, at væsentlige Tilføjelser til det, som her foreslaas, vil der i en lang Aarrække ikke med Rimelighed kunne ventes at blive Tale om. Naar det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt) spørger mig, om Ministeren har sikret sig imod, at det foreliggende Overslag vil kunne give Anledning til betydelige Overskridelser, kan jeg i Tilslutning til det, jeg nys udtalte, sige dette, at jeg ikke kan afgive nogen Garanti for, at der ikke kan komme Krav om Gennemførelse af de Foranstaltninger, jeg nys nævnedes, Løftning af Forstadslinien ud af Niveau og Anlæg af en ny Godslinie. Disse Ting ere endog udtrykkelig forudsatte som fremtidige Muligheder. Heller ikke er det udelukket, at det efter nogen Tids Forløb kan vise sig ønskeligt at anlægge Stationen ved Svane-møllen. Men derimod kan jeg udtale, at der ikke vil komme Krav om Overskridelser i den Forstand og af saadan Art, som der var Tale om ved Godsbanegaarden, hvilken det ærede Medlem bragte i Erindring. Forholdet med Hensyn til Godsbanegaarden var jo nemlig det, at man i 1894, da Loven vedtoges, indskrænkede Anlægget i ikke ringe Grad i Sammenligning med, hvad Administrationen ansaa for hensigtsmæssigt, og at man da faa Aar efter saa sig nødsaget til alligevel at vedtage at bringe de Ting, man havde skaa-ret bort, til Udførelse. Noget saadant vil der ikke blive Tale om her. Den Plan, der foreligger, er fuld og hel med Hensyn til alle de Arbejder, som den omfatter. Men derimod kan jeg jo, det siger sig selv, ikke gaa i Borgen for, at de Enhedspriser, som ere lagte til Grund for Overslaget, ikke ville kunne blive overskredne. Jeg kan kun sige, at man har bestræbt sig for at være saa langt paa den rette Side, at der forhaabentlig ikke vil blive Tale om Nødvendigheden af Overskridelser. Men ingen kan Aaringer i Forvejen forudse, hvorvidt der kan komme saadanne Stigninger paa Arbejdsløn og Materialier, at Beregningerne alligevel ikke holde Stik. Jeg tør imidlertid efter bedste Overbevisning udtale, at jeg tror ikke, der er Grund til at nære nogen Frygt for, at vi skulle komme tilkørt.

I øvrigt er der i de faldne Bemærkninger naturligvis blevet lagt en Hoved-